

Lov. Naar denne Tid er forløben, vil Statsteloven ikke være ophævet, den vil træde i fuld Kraft igien. Jeg kan altsaa ikke indrømme, at der her er Tale om Ophævelse af Skatter, men kun om en Begunstigelse i Diebløkket for at lette alle Samfundsklasser Konverteringen lige fra Husmændene op til Gaardmændene, fra Proprietarerne op til Herremændene, fra de mindre Eiendomsbesiddere i Kjøbstæderne op til de større Industridrivende. Det er altsaa Fordelen ved Lovforslaget, at naar man paa Grund af de økonomiske Forhold ikke kan affe den Sum, som vil medgaa, faar man uden Lovforslagets Vedtagelse ikke konverteret, og saa faar Statskassen heller ikke den Gevinst, men vedtages det, kan man faae konverteret uden denne Beføstning, medens Statskassen dog herefter Intet taber. Det forekommer mig næsten, at naar man holder saa strengt paa, at man ikke kan affe disse Afgifter til Statskassen, saa er det ligesom man vilde berige Statskassen eller rettere sagt, at man ud af Konverteringsloven vil drage en yderligere Fordel for Statskassen, ved at faae den Extraindtægt ind, som de ved Konverteringen bevirkede Stempelafgifter og Thinglæsningsgebyrer ville udgjøre. Jeg vil haabe, at naar man vil se lidt nærmere paa denne Sag og overveie den noget nøiere, man da vil finde, at der er god Grund til at gaa ind paa dette Lovforslag, idet det i Virkeligheden ikke vil medføre noget større Tab for Statskassen. Jeg skal derfor anbefale, at man vijer al mulig Smødekommen mod Lovforslaget.

N. J. Varsen: Jeg er enig i, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) yttrede, at Forhandlingerne om denne Sag have antaget noget større Dimensioner, end Lovforslaget giver fornøden Anledning til. Jeg vilde gjerne bidrage Mit til at føre Diskussionen tilbage indenfor mere naturlige Grændser. Man har sagt, at dette var en Skattereformlov; men det er det jo slet ikke. Var Loven det, vilde mange af de kritiske Indvendinger, som ere fremkomne baade fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brodenhuus-Schack) og fra den ærede Finantsminister, ramme i Meget. Men det er som sagt ingen Skattereformlov. Hvis den var det, vilde det være en meget tarvelig Skattereform, det vilde være et Forslag, som man ikke let vilde kunne begrunde; det vilde være et Forslag, som saa at sige var grebet i Klæng ud af Bunken, og som lod sine Gaver regne over Rettskafne og Uretskafne, og som i lige høi Grad kom Rige og fattige

til Gode, Trængende og ikke Trængende. Fra det Synspunkt kan Sagen altsaa ikke ses. Derfor tror jeg, at den ærede Minister og de andre ærede Talere kunde have sparet sig deres Betragtninger om Forholdet mellem gamle og nye Skatter. Det ligger slet ikke for her, der er ikke Tale om Ophævelse af nogen Skat, og den ærede Finantsminister kan for denne Sags Skyld beholde sin velbekendte Skjærlighed til de gamle Skatter, der er Ingen, som her vil røre ved dem. Det er heller ikke nogen Landbolov, en Lov, der særlig tilstøtter at støtte Landbruget. Dette er allerede antydet af Andre, men jeg skal endnu stærkere betone det; dette er en Lov, som ikke blot gjælder de egentlige Landeiendomme, men alle faste Eiendomme, ikke alene dem paa Landet, men ogsaa dem i Kjøbstæderne. Det er en Lov, der ikke i nogen Henseende kan kaldes en Lov særlig med Landbruget for Øie, paa ingen Maade. Nei, det er en ren Velighedslov, men jeg mener en vel begrundet Velighedslov. Den er en naturlig Konsekvens af Konverteringsloven, ganske vist ikke i den Forstand, som det blev antydet, at 700,000 Kr., Statens Binding ved Konverteringen, skulde strøs ud af Statskassen til de Landeieendomsbesiddere, som vilde ombytte deres Panteobligationer. Dette er ikke Meningen; var det Meningen, vilde det være en høit mærkelig Anvendelse af Statskassens Midler. Nei, det er i en anden Henseende en naturlig Konsekvens af Konverteringen. Den Gang da Konverteringsloven laa for, blev det udtalt fra forskjellige Sider, at dens væsentligste Virkninger ikke laa deri, at Statskassen sparede en aarlig Udgift, men deri, at den formentlig vilde give et mægtigt Stød til, at Bevægelsen for Rentefodens Nedgang tog Fart. Jeg tror, at denne Forventning i langt større Grad, end man kunde ane, har bekræftet sig. Men naar det nu er Tilfældet, siger jeg, at der ikke er Grund til, at Statskassen skal vinde det Plus, som den private Konvertering medfører i Form af Stempelafgift og Thinglæsningsgebyrer. Det er der ikke nogen Grund til. Naar vi have ment, at det var en almen gavnlig Bevægelse, den, som gik i Retning af Rentefodens Nedgang, synes det mig konsekvent, at vi sige, at saa bør vi fra Statsmagtens Side gjøre, hvad vi kunne, for at denne Bevægelse kan blive saa omfattende som mulig, især naar det kan ske, uden at Statskassen lider Tab derved. Altsaa jeg paastaar, at selv om den ærede Finantsminister nok saa stærkt holder paa sine bestaaende Skatter, kan han godt uden at komme i Strid dermed give Afkald paa den ekstraordinære Indtægt, som